

VERENIGINGSVERSLAGEN EN MEDEDELINGEN

HET 12e CONGRES VAN DE O.R.C.A. TE UTRECHT

Het twaalfde congres van de O.R.C.A., (voluit, voor wie het nog niet wist: l'Organisme Européen de Coordination des Recherches sur le Fluor et la Prophylaxie de la Carie Dentaire), dat van 9 tot 11 juni 1965 te Utrecht werd gehouden, had een keur van specialisten op het gebied van het cariësonderzoek uit alle delen van Europa, benevens een aantal belangstellenden naar de Domstad geroepen.

Nadat de avond vóór de officiële opening op uitnodiging van de Nederlandse leden in het Laboratorium voor Microbiologie aan de Catharijnesingel een drukbezochte receptie had plaatsgevonden, verzamelden de bezoekers zich woensdagochtend 9 juni in de Aula van de Universiteit ter bijwoning van de door orgelspel opgeluisterde openingsplechtigheid.

Woorden van welkom en goede wensen voor het welslagen van het congres werden achtereenvolgens uitgesproken door de Voorzitter van het Organisatiecomité, O. BACKER DIRKS, de Rector-Magnificus van de Utrechtse Universiteit, Prof. Mr. L. J. HUMANS VAN DEN BERGH en de voorzitter van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde, CL. G. J. MAHLER.

De President van de O.R.C.A. Prof. G. TOVERUD (Oslo) was helaas door ziekte verhinderd aanwezig te zijn. In zijn plaats hield de Vice-President, Dr. R. NAUJOKS (Würzburg) een korte toespraak, in het kader waarvan hij tevens de jaarlijkse O.R.C.A. prijzen uitreikte aan een drietal leden, dat zich door publikaties speciaal had onderscheiden.

Het sluitstuk van de openingsplechtigheid werd gevormd door de „conférence inaugurale”, voor deze gelegenheid toevertrouwd aan Prof. Dr. K. C. WINKLER, die zich op zeer oorspronkelijke wijze van zijn taak kweet. Hij presenteerde zich namelijk als vertegenwoordiger van de Union of Free Bacteria, die een rede hield op een „schaduwcongres” van micro-organismen. De aanhef van deze rede is te indrukwekkend om hem aan de lezers te onthouden:

„Dear Streptococci, Lactobacilli, Leptotrichiae and Neisseriae, honourable Fusiforms and Borrelia and all other bacteria attending this congress,
Most honorable micro-organisms,
Great Headquarters of the Union of Free Bacteria has sent me here by special airborne infection to explain you the strategy of the war against our common enemy – man.”

Op ongemeen geestige en ironische wijze werden de wetenschappelijke tekortkomingen en menselijke zwakheden van de „common enemy” aan de kaak gesteld.

Immers ook in het cariësonderzoek zijn diverse onderzoekers niet alleen vaak dusdanig gespecialiseerd, dat zij het probleem als totaliteit reeds lang uit het oog hebben verloren, maar bovendien speelt de persoonlijke eerezucht sommigen zózeer parten, dat zij niet kunnen nalaten hun standpunt bij voortduring als het enig juiste naar voren te brengen, zonder zelfs de mogelijkheid te overwegen dat dit nog feilen zou kunnen vertonen. Niettemin moest de vertegenwoordiger van de Union of Free Bacteria erkennen, dat de mens hier en daar terrein op de micro-organismen had veroverd. De hemel toon-

de nog wolken en het gevaar leek zelfs niet denkbeeldig dat ook de leden van de O.R.C.A., wanneer zij tenminste het grote verband zouden blijven zien, de juiste criteria in acht zouden nemen, zich van strikt wetenschappelijke methoden zouden bedienen en alle persoonlijke eerzucht zouden uitbannen, een bedreiging voor de micro-bewoners van de mondholte zouden kunnen vormen.

Doch te dien aanzien meende de spreker zijn bacteriële gehoor te kunnen geruststellen: zo'n vaart zou het zeker niet lopen. Hij durfde zelfs een uitdagend geluid te laten horen:

„An important meeting of European scientists engaged in caries research is meeting today. We greet them with joy!”

Immers:

„They could do us heavy damage if these scientists were able to step out of themselves, forget their personal careers and honors, learned to listen and.... aimed at integration”.

If this happened the O.R.C.A. could become an animal, not only dangerous in the sea but also for us. But, dear parasites, this will not happen and we can look optimistically at the future of our „operation caries”.

Het behoeft geen betoog dat deze badinage met veel bijval werd begroet.

Voor het bijwonen van het eigenlijke wetenschappelijke programma begaf het gezelschap zich vervolgens naar het Transitorium van het nieuwe Universiteitscentrum „De Uithof”, dat gelijk bekend tussen Utrecht, De Bilt en Bunnik is gelegen. Hier werden door een keur van sprekers gedurende de volgende dagen voordrachten gehouden.

Het hoofdthema van het congres was: „het klinisch onderzoek als middel tot oordeling van het effect van profylactische agentia”. In het kader van dit onderwerp, dat op donderdag- en vrijdagochtend aan de orde was, voerden 11 sprekers, o.a. collega J. VAN AKEN, het woord. Zij belichtten verschillende aspecten van het klinisch onderzoek en de vele daarmee verbonden problemen. Collega O. BACKER DIRKS hield tot dit symposium een korte algemene inleiding. Van de talrijke sprekers, die vrije voordrachten voor hun rekening namen, noemen wij alleen de tandheelkundige vertegenwoordigers van Nederland: Dr. F. VON BARTHELD (een kwantitatieve methode voor het bepalen van de ontkalking), Dr. H. EGYEDI (de glycogeentheorie betreffende cariës en de suikerarme voeding van zuigelingen en kleine kinderen) en Dr. B. HOUWINK (tandsteenvorming en fluoridering van drinkwater).

Het programma bood voorts ruimte voor (deels groepsgewijze) discussie. Door de gelukkige omstandigheid dat het Transitorium een ruime eetzaal rijk is werd een doeltreffende organisatie, speciaal wat betreft het tijdig beginnen van de middagvoordrachten na de lunches, wel zeer in de hand gewerkt.

Onnodig te zeggen dat aan het hoofdstuk ontspanning en gezellig samenzijn, ook voor de dames, de nodige aandacht was besteed. Een comité, bestaande uit de dames BACKER DIRKS, HOUWINK, PERDOK en KWANT, had hierin een werkzaam aandeel. Bijzondere vermelding verdient de stijlvolle receptie in de aloude Kloostergang, die door het

College van Curatoren der Universiteit op woensdagavond 9 juni werd aangeboden. Het samenzijn in deze historische omgeving onder betrekkelijk gunstige weersomstandigheden en de welluidende klanken van het Domcarillon lieten niet na indruk te maken, in de eerste plaats uiteraard op de buitenlandse gasten.

Een woord van lof komt toe aan allen die zich voor het welslagen van dit congres hebben ingespannen. Daarbij gaan de gedachten in de eerste plaats uit naar de voorzitter en de secretaris-penningmeester van de Commissie van Organisatie: de heren O. BACKER DIRKS en Dr. B. HOUWINK. Zij hebben alle reden om met voldoening op de resultaten van hun bemoeiingen terug te zien.

V.

PRIJSVRAAG STICHTING W.T.A.

De voorzitter van de Stichting voor Wetenschappelijk Tandheelkundigen Arbeid heeft tijdens de vergadering van de Nederlandse Vereniging voor Tandartsen d.d. 23-4 een mededeling gedaan betreffende de reeds eerder gepubliceerde prijsvraag.

Een bespreking van het W.T.A. bestuur met de leden van de prijsvraag-jury heeft geleid tot het besluit, de interpretatie van de prijsvraag, gepubliceerd in het programma van de najaarsvergadering 1964 van de Nederlandse Vereniging voor Tandartsen, ruimer te stellen dan in de mededeling, gedaan in het Ned. Tijdschrift voor Tandheelkunde, april 1965 pag. 342, tot uiting komt.

Het doel van de prijsvraag is, een goede methode te vinden voor de vervaardiging van een relatiemodel, dat nodig is bij het vervaardigen van een indirect gietstuk.

De relatie moet zijn vastgelegd zowel ten opzichte van de buurelementen als van de antagonististen.

Aangetoond zal dienen te worden dat de beschreven werkwijze een exact resultaat waarborgt.

Aangezien geen enkele bekende afdrukmethode zonder problemen is, menen wij niet te moeten ingaan op verzoeken om nadere omschrijving van de methode.

Daar het bestuur van de Stichting voor W.T.A. pas thans deze aanvulling op de oorspronkelijke tekst heeft aangebracht, is besloten de sluitingsdatum voor de prijsvraag een half jaar uit te stellen. De antwoorden dienen dus uiterlijk op 1 juli 1966 in het bezit te zijn van de secretaris van bovengenoemde Stichting: J. E. MEEUWIG, Frans v. Mierisstraat 49, Amsterdam.

ONDERWIJS

PROF. DR. J. JONGBLOED MET EMERITAAT

Bij het einde van het lopende studiejaar zal Professor JONGBLOED in verband met het bereiken van de wettelijk gestelde leeftijdsgrens het ambt van hoogleraar in de fysiologie aan de Utrechtse universiteit neerleggen.

Voor de tandheelkundige opleiding is er alle reden de beëindiging van diens onderwijsstaak met leedwezen te beschouwen. In de jaren van zijn universitaire werkzaamheid heeft de scheidende hoogleraar bij voortduring blijk gegeven van zijn volle bereidheid om zijn didactische gaven ook aan de tandheelkundige studenten ten goede te doen komen.